

Λευτέρης Βογιατζής,
Μαρία Κεχαγιόγλου

“Σ’ εσάς που με ακούτε” Οδού Κυκλάδων

Στις τηλεοπτικές οθόνες του φουαγέ αλλά και στον τοίχο της θεατρικής αίθουσας προβάλλονται σκηνές-ντοκουμέντα από μαζικές κινητοποιήσεις. Καθώς ο κόσμος τακτοποιείται στις θέσεις του, ο ηλικιωμένος Γερμανός καθηγητής Χανς περιφέρεται στο σπίτι όπου ζει με την πολύ νεότερη Ελληνίδα γυναίκα του, τη Μαρία, και το οποίο υπενοικιάζουν σε Έλληνες της διασποράς. Στα τρεμάμενα δάκτυλά του στροβιλίζεται νευρικά μία μπαλίτσα, που τη θέση της παίρνουν μια σειρά από κουμπιά ηλεκτρονικών μηχανημάτων. Ακούγονται μαγνητοφωνημένες ομιλίες, κραυγές, ήχοι, αλαλαγμοί από πλήθη, που παραπέμπουν στην πολύμορφη ανθρώπινη μάζα των ακτιβιστών στις μεγάλες διαδηλώσεις κατά της παγκοσμιοποίησης. Και η παράσταση αρχίζει. Βερολίνο. Σή-

μερα. Μια δεκαετία μετά την πτώση του Τείχους. Τοπίο συγκεχυμένο, με πολιτικοκοινωνικές αναταραχές, κατακερματισμένες προσωπικότητες, ναρκωτικά, έξαρση νεοναζιστικών αντιλήψεων και ρατσιστικών εκδηλώσεων – μέχρι τη δολοφονία δύο Τούρκων μεταναστών. Σπαράγματα της σύγχρονης ζωής. Η Λούλα Αναγνωστάκη, στο καινουργίο της πόνημα, καταγγέλλει αυτή την άναρχη, βίαιη πραγματικότητα με την οξύτητα ενός ντοκιμαντέρ. Τα θέματα που θίγει στο «Σ’ εσάς που με ακούτε» είναι πολλά και τα όριά τους δυσδιάκριτα. Αυτή η ασάφεια, η έλλειψη καθαρού στόχου, ακόμα και η εσκεμμένη έλλειψη αιτιολόγησης ουσιαστικών πράξεων των χαρακτήρων, αποδυναμώνουν τις προθέσεις του έργου. Αφαιρετικά στοιχεία ενώνονται με ρεαλιστικά, το ατομικό έρχεται σε αντίστιξη με το συλλογικό, η πολιτική στάση αλλά και οι ανθρώπινες σχέσεις είναι διφορούμενες. Η γραφή της ενδιαφέρουσα. Τα διαλογικά μέρη χρησιμοποιούν γλωσσικά

νεολοιούτικα ιδιώματα. Τα μονολογικά φλερτάρουν με την ποίηση καθώς περιέχουν το λόγο ενός Χειμώνα, ενός Έλιοτ, ενός Τσέχωφ.

Το Θέατρο της Οδού Κυκλάδων έχει μετατραπεί σε ένα καλαίσθητο αφαιρετικό χώρο (Ελένη Μανωλοπούλου) που υποδέχεται εννέα πρόσωπα, εκ των οποίων δύο είναι ξένοι. Ο Χανς (Λευτέρης Βογιατζής) αρνείται να μιλήσει έστω και μία λέξη ελληνική, ενώ η σύζυγός του, Μαρία (Μαρία Κεχαγιόγλου), γέννημα θρέμμα της Γερμανίας, ονειρεύεται να μετοικήσει στην Ελλάδα. Ο Άγις (Νίκος Κουρής), φοιτητής και επίδοξος συγγραφέας που εμπνέεται από τη φίλη του Σοφία (Μαρία Πρωτόπαπα) –τη βλέπει σαν τη Ρόζα Λούξεμπουργκ– αλλά σκοπεύει να τη χωρίσει, ετοιμάζεται να εκφωνήσει λόγο σε ένα φόρουμ για την ειρήνη. Εκείνη είναι το τραγικό βαποράκι που θα δώσει το αναπάντεχο χτύπημα του τέλους. Ο Ιβάν, Έλληνας με βελγική υπηκοότητα, εμπλέκεται στο «παιχνίδι» των ναρκωτικών. Η νεαρή Γερμανιδούλα Τρούντελ (Νιόβη Χαλαμπους) δρα ως αγγελιοφόρος φοβερών μηνυμάτων. Ο χορός των αντιπρών ολοκληρώνεται με την οικογένεια της Σοφίας, που φτάνει στο σπίτι από την Κωνσταντινούπολη: η σκοτεινή μητέρα (Ρένα Πιπτακή), ο ανάπηρος αδελφός (Άκης Λυρής) και ο Ελληνοϊταλός τραγουδιστής και εραστής του (Ηλίας Μελέτης). Ο Λευτέρης Βογιατζής, χρησιμοποιώντας διακριτικά στοιχεία της σύγχρονης τεχνολογίας και δουλεύοντας επίμονα σχεδόν αόρατες λεπτομέρειες που οδήγησαν στη δημιουργία ενός λαβύρινθου από ατμόσφαιρες, έφτιαξε μια παράσταση εξαιρετικής ακρίβειας. Κάθε κίνηση, κάθε παύση, κάθε έκρηξη –και

